

Kindert Torah

Voeshanan

בס"ד

Nechama

"Shalom, Chaim. How are you?"

"Baruch Hashem, Abba. How are you?"

"Baruch Hashem. I'm calling to give the family a message that I will be home a little later than usual tonight. I have to *menachem avel* (comfort a mourner)."

"May I come with you, Abba?"

"Yes you may, Chaim. Wait for me outside the home of Mr. Gross at six o'clock."

"B'ezras Hashem I will be there, Abba."

Chaim meets his father at the appointed time and place, and they walk into the home together. They see Mr. Gross sitting on a low stool. He is wearing a torn jacket and slippers. He looks very sad. They sit down in front of him. They do not speak to Mr. Gross; rather they wait for him to open the conversation.

"I am glad you came, Yossie and Chaim. You knew my father very well. Perhaps

you can share with us some of the mitzvos that he did. Speaking about a person's good deeds gives an elevation to his *neshama* (soul). This is especially important during the *shiva* (seven days of intense mourning)."

"I saw him do many acts of kindness. He always gave generously of his time and money to those who needed it. Many times he helped me put up my Succah. He also learned Gemora with Chaim."

Chaim and his Abba sit for a while longer. They speak more about the niftar (deceased one). They listen to Mr. Gross and help him unburden his heart.

"Thank you so much, Yossie and Chaim. You are a real *nechama* (comfort) to me."

"That is what we came here for. To help lighten your load."

Chaim and his Abba give Mr. Gross a blessing and then make their way to the door.

"That was beautiful, Abba. It meant so much to Mr. Gross."

"Yes, Chaim. *Nichum aveylim* (giving comfort to mourners) is a very big mitzvah. It is especially appropriate this time of year."

"What do you mean, Abba?"

"This past week was Tisha B'Av. It was the culmination of a three week period of national mourning. We all sat on the floor of the Beis HaKnesses and cried and cried over the *churban* (destruction) of the Beis HaMikdash. We said *kinnos* (poems of mourning) about the many tragedies and destructions in Jewish history. We felt broken and destroyed over what we lost. Now, following the period of mourning, we have a period of *nechama* (comfort). These seven weeks between

Tisha B'Av and Rosh Hashanah are called the '*Shiva D'Nechama*' - the Seven Weeks of *Nechama*. They are marked by seven special *haftoras* which speak about the comfort that the *Novi* (prophet) gave to Klal Yisrael."

"Please tell me about them, Abba."

"The *Levush*, in his introduction to this week's *haftora*, cites a *Medrash* which compares the *golus* of Klal Yisrael to a King and his household that was captured by the enemy. The Queen was left alone in the palace. There she stayed, broken and alone for days, weeks, and years. Finally, she received the good news that the King was returning. The King is Hashem and the Queen is Yerushalayim. She waits patiently for the news of the return of her children to their home, speedily and in our days. These seven *haftoras* represent the return of her sons, daughters, daughters-in-law, sons-in-law, brothers, sisters, and finally the King Himself.

"The *Levush* also offers an explanation of the order of the *haftoras*. The first one is

'*Nachamu nachamu ami*' - Comfort, comfort My people (Yishaya 40:1). Hashem directs the *neviim* to comfort Klal Yisrael. The second week begins with

the words, 'Zion said, "Hashem has forsaken me, and my Lord has forgotten me"' (Yishaya 49:14). She is not comforted by the *neviim*. She wants comfort from Hashem Himself.

The third week, 'O afflicted, tempest tossed one, who has not been consoled,' (Yishaya 54:11) describes how the *neviim* return to Hashem and tell Him that *Knessis Yisrael* is not satisfied with their words of comfort. The Almighty Himself returns on the fourth week and says, 'I, only I, am He Who comforts you' (Yishaya 51:12). Therefore, on the fifth week the barren woman rejoices. 'Sing out, O barren one, who has not given birth, break into glad song and be jubilant!' (Yishaya 54:1). All join in her joy on the sixth week. 'Arise! Shine! For your light has arrived, and the glory of Hashem shines upon you!' (Yishaya 60:1). Finally, on the seventh week, Hashem returns to us amidst great exultation. 'I will rejoice intensely with Hashem, my soul will exult with my G-d; for He has clothed me with the garments of salvation, He has covered me with the robe of victory!' (Yishaya 61:10). That is the *Shabbos* before Rosh Hashanah, when the King Himself comes to be with us."

"Abba, that is so beautiful. You have given me a new insight into these seven weeks, and their *haftoras*."

"Chaim, I also give you a blessing that you should use this insight as an opportunity to come closer to Hashem."

Kinderlach . . .

We stand now, sad and broken from the loss of our Beis HaMikdash. Who can

comfort us? Ultimately, only One. The Holy One, Blessed Be He. We turn to Him for comfort during these seven weeks of nechama. This can serve as the basis for our teshuva in the months of Elul and Tishrei. One who deeply regrets his sins, and realizes that they are the cause of his tsorus (troubles), comes to Hashem with a broken heart. Such a person can seek comfort in Hashem, and come back to Him in teshuva. These seven weeks are an opportunity, kinderlach. An opportunity to come back to Hashem.

Call Me Any Time

"Can we go over the *Gemora* again?"

"Sure. Rava had a tremendous *kasha* (question) for Abaye."

"Right. How could two witnesses who are related . . ."

Ring, ring.

"What's that?"

"My cell phone. Excuse me one second."

The man is stunned as his chavrusa (study partner) carries on a phone conversation in the middle of their learning session.

"I'm sorry about that interruption. Now, what were we learning? I can't seem to remember."

"It's not so easy to remember when there are interruptions."

"I need to have a cell phone in order that people can reach me at any time."

"I also have something that can reach someone at any time."

The man pulls a small brown object out of his pocket.

"What is that? Your cell phone?"

"In a manner of speaking. I can call and get through whenever I want."

"Really? What's the number?"

"100-20-1."

"What kind of a number is that? I never heard of such a number for a cell phone."

"Maybe you recognize the number better in Hebrew. *Kuf-chof-aleph*. '*Shir LaMaalos*. *Esa einei el he'harim*, may ayin yovo ezri' (A song of ascents. I raise my eyes up to the mountains. From where will my help come?)"

"Stop joking around. That's no cell phone in your hand. It is a book of *Tehillim*."

"I'm not joking. I can speak to Hashem whenever I want. I just open up this book and begin speaking. He hears every word. Just as He heard Moshe Rabbeinu's *tefillah* (prayer) in the beginning of the *parasha*."

Kinderlach . . .

Hashem's line is always open. Dial Him up whenever you want. Are you feeling a little down? Call His number. Are you a little nervous about a big test? He can help you. Are you scared about the security situation? Give Him a call to remind yourself that He is protecting you. Take your Tehillim with you at all times. Call Him 24 hours a day. His line is always open.

והגדת לבנד

פרשת ואתחנן

ההפטרה של השבוע השני מתחילה במלים 'ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני (ישעיהו מ"ט, י"ד). ציון איננה מקבלת את נחמת הנביאים. היא רוצה נחמה מה' עצמו. בהפטרת השבוע השלישי - 'עניה סוערה לא נוחמה' (ישעיהו נ"ד, י"א) מסופר כיצד הנביאים חוזרים לה' ואומרים לו שכנסת ישראל איננה מסתפקת בדברי הנחמה שלהם. ולכן הקדוש ברוך הוא מופיע בכבודו ובעצמו בהפטרת השבוע הרביעי ואומר "אנוכי אנוכי הוא מנחמכם" (ישעיהו נ"א, י"ב). עקב כך, בהפטרת השבוע החמישי האשה העקרה צוהלת: 'רני עקרה לא ילדה, פצחי רינה וצהליו' (ישעיהו נ"ד, א'). וכולם מצטרפים אליה בשמחתה בהפטרת השבוע השישי: 'קומי! אורי! כי בא אורך וכבוד ה' עלייך זרח!' (יעהו ס', א'). ולבסוף, בהפטרת השבוע השביעי, חוזר שוב ה' בששון: 'שוש אשיש בה', תגל נפשי באלוקי, כי הלבישני בגדי ישע, מעיל צדקה יעטני' (ישעיהו ס"א, י'). זוהי השבת שלפני ראש השנה, כאשר המלך עצמו בא להיות אינתו.

"אבא, דברייך כל כך יפים. נתתי הבנה חדשה בשבעת השבועות האלה ובהפטרות שלהם."

"חיים אני מברך אותך שתנצל הבנות חדשות אלה כדי להתקרב לה'."

נחמה

"שלום, חיים, מה שלומך?"
 "ברוך ה', אבא. ומה שלומך אתה?"
 "ברוך ה'. אני מתקשר כדי למסור שאגיע הביתה מעט מאוחר יותר מהרגיל הערב. עלי ללכת לנחם אבליים."
 "האם אני יכול לבוא איתך, אבא?"
 "כן, חיים. חכה לי מחוץ לביתו של מר גרוס בשעה שש."
 "אהיה שם, בעזרת ה'."

חיים פוגש את אביו במקום ובשעה שנקבעו, והם נכנסים לבית יחד. הם רואים את מר גרוס יושב על שרפרף נמוך. הוא לובש לקט קרוע ונעלי בית. הוא נראה עצוב. הם מתיישבים לפניו. אין להם אומרים דבר, אלא מחכים שמר גרוס יפתח בשיחה.

"אני שמח שבאתם, יוסי וחיים. הכרתם את אבי היטב. אולי אתם יכולים לספר לנו על כמה מהמצוות שהוא עשה. שיחה על מעשיו הטובים של אדם גורמת לו עילוי נשמה. וזה חשוב במיוחד במשך השבועה'."

"ראיתי אותו עושה הרבה מעשי חסד. הוא תמיד תרם מזמנו ומכספו לאלה שזקקו לכך. פעמים רבות הוא עזר לי להקים את הסוכה שלי. הוא גם למד גמרא עם חיים."

חיים ואביו יושבים שם לעוד כמה דקות. הם מדברים על הנפטר, מקשיבים למר גרוס ועוזרים לו לפרוק את אשר על לבו.

"תודה רבה לכם, יוסי וחיים. נחמתם אותי. 'לשם כך באנו - להקל מעליך.'"

חיים ואביו מברכים את מר גרוס ופוסעים לעבר הדלת.

"זה היה כל כך יפה, אבא. זה כל כך נכון, חיים. ניחום אבליים היא מצווה גדולה מאוד. והיא מתאימה במיוחד לעונה זו של השנה."
 "למה כוונתך, אבא?"

"בשבוע שעבר היה תשעה באב. זהו השיא של שלושה שבועות של אבל לאומי. ישבנו על הרצפה בבית הכנסת, ובכינו עוד ועוד על חורבן בית המקדש. אמרנו קינות על הצרות והחורבנות לאורך ההיסטוריה של עם ישראל. הרגשנו שבורים ורצוצים בשל האובדן שחווינו. כעת, לאחר תקופת האבלות, יש לנו תקופה של נחמה. שבעת השבועות שבין תשעה באב לראש השנה נקראים 'שבעה דנחמתא'. בשבועות אלה אנו קוראים שבע הפטרות מיוחדות, שהן נבואות נחמה לעם ישראל."
 "ספר לי עליהם, אבא."

"בעל 'הלבוש', בהקדמתו להפטרת השבוע הזה, מצטט מדרש שמשווה את גלות כלל ישראל למלך ולבני ביתו שישבו בידי האויב. המלכה נשארה לבד בארמון. ושם היא יושבת, שבורה וגלמודה, למשך ימים, שבועות ושנים. לבסוף, מברשים לה שהמלך עומד לשוב. המלך הוא ה', והמלכה היא ירושלים. היא ממתינה בסבלנות לבשורה על שוב בניה לביתם, במהרה בימינו. שבע הפטרות מייצגות את שיבת הבנים, הבנות, הכלות, החתנים, האחים, האחיות ולבסוף המלך בכבודו ובעצמו."

"בעל 'הלבוש' גם מציע הסבר לסדר ההפטרות. הראשונה היא 'נחמו נחמו עמי' (ישעיהו מ', א'). ה' קורא לנביאים לנחם את עם ישראל."

ילדים יקרים ...

אנו עומדים כעת, עצובים ושבורים מאבדן בית המקדש. מי יכול לנחם אותנו? בסופו של דבר, רק אחד - רק הקדוש ברוך הוא. אנו פונים אליו במשך שבעת שבועות הנחמה כדי לקבל תנחומים. שבועות אלה יכולים לשמש בסיס לתשובה שלנו בחודשי אלול ותשרי. מי שמתחרט באמת על חטאיו, ומבין שהם הסיבה לצרותיו, מגיע אל ה' בלב נשבר. אדם כזה יכול למצוא נחמה בה', ולחזור אליו בתשובה שלמה. שבעת השבועות האלה הן הזדמנות, ילדים יקרים. הזדמנות לשוב אל ה'.

קו פתוח

"האם אנחנו יכולים לחזור שוב על הגמרא?"
 "בודאי. לרובא יש קושיה עצומה על אביי."
 נכון. כיצד יכולים שני עדים קרובי משפחה..."

גלינג, גלינג.

"מה זה?"

"הפלאפון שלי. סלח לי לרגע."

האיש מסתכל בתדהמה על החברותא שלו המדבר בפלאפון באמצע סדר הלימוד שלהם.

"מצטער על ההפרעה. איפה אחזנו? אני לא זוכר."
 "לא כל כך קל לזכור כשיש הפרעות."
 "אני מוכרח פלאפון כדי שאנשים יוכלו להשיג אותי בכל עת."
 "גם לי יש משהו שיכול להתקשר למישהו בכל עת."

האיש מוציא חפץ חום קטן מכיסו.

"מה זה, הפלאפון שלך?"

"אפשר לקרוא לזה כך. אני יכול להתקשר מתי שרק ארצה."

"באמת, מה המספר?"

"מאה - עשרים - אחת."

"איזה מן מספר זה? אף פעם לא שמעתי על מספר כזה בפלאפון."
 "אולי תזוהה את המספר טוב יותר בעברית. קוף - קף - אלף. 'שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי?'"

"תפסיק להתבדח. זה לא פלאפון, זה ספר תהילים."

"אני לא מתבדח. אני יכול לדבר עם ה' מתי שרק ארצה. אני רק פותח את הספר ומתחיל לדבר. הוא שומע כל מלה. בדיוק כמו ששמע את תפילתו של משה רבינו בתחילת הפרשה."

ילדים יקרים ...

הקו של הקב"ה תמיד פנוי. חייגו אליו בכל עת. אתם מרגישים קצת עצובים? התקשרו אליו. אתם חוששים ממבחן גדול? הוא יכול לעזור. אתם מפחדים מהמצב הבטחוני? התקשרו אליו כדי להזכר שהוא זה השומר עליכם. קחו ספר תהילים לכל מקום. התקשרו אליו 24 שעות ביממה. הקו שלו תמיד פתוח.